

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Muntean Sergiu în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2021, în cauza penală în privința inculpatei

Gencoglu Viorica xxx, născută la xxx, originară din xxx și domiciliată în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.10.2019 – 21.07.2021;

Instanță de apel: 07.09.2021 – 07.12.2021;

Instanță de recurs: 23.02.2022 – 11.05.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 iulie 2021, Gencoglu Viorica a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de angajarea sau intermedierea angajării persoanelor peste hotarele țării, pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pentru femei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, în perioada anului 2015 - prima decadă a anului 2016, o persoană stabilită de organul de urmărire penală, aflându-se în Turcia, acționând în comun acord și prin înțelegere prealabilă cu persoane nestabilite de organul de urmărire penală, în scop de profit, intenționat, urmărind scopul exploatarei sexuale comerciale a copiilor, profitând de vârsta minoră a acestora și de starea de vulnerabilitate a copilului, datorită situației precare din punct de vedere al supraviețuirii sociale (starea socială, materială și familiară grea, și lipsa surselor financiare de întreținere), periodic utilizând mijloacele de comunicare electronice „Odnoklassniki”, prin înșelăciune manifestată în promisiunea angajării la un lucru bine plătit în calitate de dansatoare într-un club de noapte din Turcia, cunoscând cu certitudine despre faptul că, victima Xxx este minoră, a.n.11.04.1998, a

recrutat-o în vederea transportării și adăpostirii în Turcia.

În continuare, întru realizarea scopului infracțional, în perioada lunii mai 2016, persoana stabilită de organul de urmărire penală, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu persoana necunoscută pe nume "Ion", prin intermediul ultimului, i-a perfectat victimei Xxx Anatolie pașaportul pe numele acesteia, după care tot acesta a transportat-o la Aeroportul Internațional Chișinău, unde i-a confirmat încă odată faptul procurării biletului de către acesta, pentru deplasare cu cursa aeriană Chișinău - Istanbul, în Turcia.

Ajungând în Aeroportul din or. Istanbul, Turcia, victima Xxx, a fost întâmpinată de o persoană neidentificată de origine turcă pe nume "Mărt", și o persoană pe nume "Ana", care avea calitatea de traducător, și împreună, cu un automobil s-au deplasat într-o direcție necunoscută. În timpul deplasării, persoana de origine turcă i-a comunicat lui Xxx că ea urmează să presteze servicii sexuale și nu va activa în calitate de dansatoare, așa cum a fost înțelegerea anterioară, invocând și faptul că este obligată să-i restituie suma de 350 de dolari SUA, bani care au fost folosiți la perfectarea actelor de plecare și procurarea biletului de avion, după care a fost adăpostită într-un apartament închiriat în prealabil de către el, pentru exploatarea sexuală comercială a victimei.

În continuare, persoana de origine turcă pe nume "Mărt", deținând controlul asupra victimei Xxx, care era în stare de vulnerabilitate, determinată de aflarea într-o țară străină și lipsa de mijloace financiare strict necesare pentru supraviețuire, sub permanenta supraveghere a acestuia, a supus-o exploatării sexuale timp de aproximativ două săptămâni, prin prestarea serviciilor sexuale contra plată diferitor bărbați, puși la dispoziția ei de către ultimul.

În continuare, aproximativ în luna iunie anul 2016 persoana de origine turcă pe nume "Mărt", a transmis-o unui alt proxenet de origine turcă cu pseudonimul "Efe" și concubinei acestuia - la acel moment Gencoglu Viorica, care au adăpostit-o în mai multe apartamente în diferite localități din Turcia, totodată punând la dispoziția acesteia 2-3 bărbați pe zi pentru prestarea serviciilor sexuale, iar banii primiți de la aceste servicii în sumă de 200 - 300 lire turcești, erau încasați de către persoana de origine turcă pe nume "Efe" și Gencoglu Viorica, care deseori nu îi achitau părții vătămate banii promiși anterior.

Totodată, persoana de origine turcă "Efe", pentru a supune partea vătămată la prestarea serviciilor sexuale necondiționat, îi aplica celei din urmă violența fizică și o amenința cu moartea, deteriorându-i și telefonul personal, fapt care a determinat-o pe partea vătămată să evadeze de la ei, însă până la aceasta, pe parcursul a patru luni de zile a fost impusă să presteze serviciilor sexuale în condiții dezavantajoase pentru ea.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatei întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, individualizată prin „trafic

de ființe umane, adică, adăpostirea unei persoane, transportarea către clienți, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin abuz de poziție de vulnerabilitate și de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei”.

3. Inculpata împreună cu avocatul Munteanu Sergiu, au contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Gencoglu Viorica să fie achitată, iar în caz că instanța de apel va considera imposibilă achitarea, recalificarea faptei conform art.220 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale, au invocat că, sentința emisă este eronată, ilegală, nefondată și neîntemeiată.

Consideră că, prima instanță nu a luat în calcul și nu a analizat faptul că, Gencoglu Viorica, care a compărut în fața instanței de judecată în calitate de inculpată, a povestit instanței tot ce știa și tot cum au decurs lucrurile în realitate. Încă de la etapa urmăririi penale a conlucrat cu ancheta, a oferit datele de contact și locul aflării persoanelor bănuite că ar fi participat și ele la comiterea faptelor imputate, a recepționat citații acolo unde a fost.

De asemenea, inculpata a aflat pentru prima dată despre acest dosar atunci când a fugit de la soțul său turc, Sedat, care o maltrata și amenința în continuu cu aplicarea violenței asupra ei și a familiei sale, o perioadă lungă de timp după ce acesta ar fi maltrat-o sever, impunând-o să se prostitueze și ea. Având doi copii la întreținere i-a înmatriculat la școală în Republica Moldova și abia după aceste fapte, a fost reținută la hotarele Republicii Moldova, or, în cazul în care dumneaei cunoștea despre acest dosar și s-ar fi sustras, ea nu ar fi venit cu copiii în Republica Moldova.

Totodată, Gencoglu Viorica, nu figurează la evidenta medicului narcolog sau psihiatru, nu a mai avut probleme cu legea pentru moment, se caracterizează pozitiv în localitatea natală posedă studii medii incomplete și crește doi copii minori, fiind unicul lor întreținător, copiii neavând tatăl indicat în certificatele sale de naștere iar tatăl biologic execută, la moment pedeapsa cu închisoarea și s-a dezis anterior de proprii săi copii.

Cu referință la faptele comise, Gencoglu Viorica, au menționat că cele relatate de victimă le recunoaște, însă mai menționează ea că fostul soț, o amenința mereu cu moartea și vătămrile corporale, o agresa periodic, și o impunea des să practice și ea prostituția așa cum a relatat și partea vătămată, dar și în audierile suplimentare, stipulează repetat că inculpata Gencoglu Viorie a fost impusă și ea să se prostitueze prin violență și amenințării cu violența inclusiv, ba mai mult, partea vătămată a confirmat că, Gencoglu Viorica a întreprins tentative de a fugi de la soțul său, însă, atunci când ea a fugit în Italia, ultimul a venit în Republica Moldova să o caute la rudele sale apropiate iar negăsind-o fizic în Republica Moldova, a făcut rost de numărul ei de telefon din Italia și a amenințat-o că cei apropiați ar putea suferi vătămări dacă ea nu se va întoarce. La fel, în perioada când partea vătămată se afla în Istanbul, așa cum relatea partea vătămată că Gencoglu Viorica ar fi dispărut cu o sumă de bani, aceasta a încercat să fugă din nou, însă fostul soț a găsit-o acolo unde ea s-a

ascuns și a adus-o înapoi la el. Având și doi copii minori, Gencoglu Viorica nu era liberă să plece când ar fi dorit ea, banii reîntorcându-i lui Sedat când a readus-o forțat.

Prima instanță nu a luat în calcul și nu a elucidat pe deplin, după audierea inculpatei Gencoglu Viorica, învinuită în baza art.165 alin.(2) lit. (b) Cod penal că, în coraport cu audierea părții vătămate Xxx, s-a constatat că, partea vătămată expres a menționat că - nu a fost traficată de către inculpată, ci de către alte persoane, inculpata era impusă să se prostitueze și ea de rând cu partea vătămată, ultima îi lua apărarea când traficantii se comportau urât cu Xxx și uneori inculpata înseși putea fi agresată fizic și psihic.

Au opinat că, prima instanță nu a luat în calcul și nu a analizat acel fapt că apelanta la fel a mai explicat și acel fapt că inculpata era forțată și folosită ca să vină ea în loc de cei ce o traficau atunci când clienții erau persoane noi sau necunoscute și folosită în rol de persoană care va fi arestată sau condamnată în cazul, în care clienții noi ar fi fost colaboratori ai poliției, că de fapt inculpata era imputată să practice și ea prostituția de rând cu alte fete. Atrage atenția că, așa cum partea vătămată Xxx era îndrăgostită de un bărbat care a ademenit-o în Turcia pe nume Gaidarji Ivan, la fel și Gencoglu Viorica fusese inițial ademenită de traficantii care au folosit inițial afecțiunea pentru a le ademeni, iar ulterior le țineau cu forța și cu amenințările cu răfuiala fizică. Astfel, faptele inculpatei Gencoglu Viorica de fapt nu întrunesc elementele infracțiunii de trafic de ființe umane prevăzute la art.165 Cod penal.

Totodată, prima instanță nu a luat în calcul și nu a analizat faptul că, dosarul dat a fost inițial disjuns din alt dosar, unde din câte i-a relatat clienta, victima fusese stopată în aeroport cu mai multe fete împreună și doar abia în urma acestui incident, a depus plângere precum că ar fi fost mulți ani în urmă traficată, ceea ce face versiunea acesteia să nu fie credibilă, ori o persoană traficată anterior și fiind supusă unor tratamente inumane, nu s-ar întoarce înapoi spre aceeași destinație.

Consideră că, prima instanță nu a analizat toate aceste circumstanțe și că, Gencoglu Viorica la fel a fost partea vătămată a traficului de ființe umane, pentru a nu fi maltrată fizic și psihic, accepta orice i se spunea să facă, astfel încât ultima se încadrează absolut în prevederile alin.(4) al art.165 Cod penal: (4) Partea vătămată a traficului de ființe umane este absolvită de răspundere penală pentru infracțiunile săvârșite de ea în legătură cu această calitate procesuală. Remarcă și faptul că, prima instanță nu a aplicat măsura preventivă arestul din sala de judecată, lăsând la discreția instanțelor de recurs acest caz, pentru a fi analizat minuțios și a fi elucidat dacă apelanta s-ar încadra sau nu - în prevederile alin.(4) art.165 Cod penal.

Chiar și dacă partea vătămată a declarat că, nu are pretenții față de inculpată, iar inculpata era amenințată și maltrată de către traficantii, totuși Gencoglu Viorica se căiește activ de faptele comise și regretă situația în care a fost pusă.

De asemenea, susține apărarea că, motivele plecării inculpatei peste hotare au fost condițiile grele de trai, situația de vulnerabilitate materială, fiind mamă singură și

unicul întreținător al celor doi copii, nu avea posibilitatea de a-i întreține și crește de una singură în Republica Moldova, trăind la limita sărăciei.

Totodată, nu există careva probe, martori, înscrisuri etc, care ar confirma vinovăția lui Gencoglu Viorica. Chiar și partea vătămată Xxx a declarat că, nu are pretenții la inculpată și că aceasta a fost impusă să se prostitueze de rând cu ea, că i-a luat apărarea și că a fost agresată psihic și fizic pentru aceasta, inculpata a încercat să fugă de la traficanți, cheile ca să plece partea vătămată le-a primit de la inculpata Gencoglu Viorica, totodată, chiar dacă nu există probe, inculpata a recunoscut faptele (nu și învinuirea) și a explicat motivele.

Toate aceste circumstanțe, faptul că are doi copii minori la întreținere, fiind unicul întreținător, copiii nu au tată, a plecat peste hotare și ajuns sub presiuni, maltratări și amenințări cu vătămări corporale și a familiei sale, a contribuit la implicarea inculpatei în careva activități ilegale.

Prima instanță nu a luat în calcul prezența viciului fundamental al procedurilor penale, or, acuzatorii de stat nu i-au oferit spre semnare actul de învinuire, căruia CtEDO îi oferă o importanță deosebită, astfel, încălcând prevederile imperative ale art.282 alin.(2) Cod de procedură penală.

În final, s-a evidențiat că, situația inculpatei se încadrează în alin.(4) art.165 Cod penal și prin urmare - solicită aplicarea acestuia, conform căruia partea vătămată a traficului de ființe umane este absolvită de răspundere personala, pentru infracțiunile săvârșite de ea în legătură cu această calitate procesuală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță în sentință corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării, stabilind cu certitudine aspectele de fapt și de drept.

Verificând probele administrate, din punct de vedere a admisibilității lor, contrar opiniei apărării - instanța de apel le-a apreciat ca fiind pertinente concludente și utile, or, în ședință nu s-au stabilit circumstanțe care să indice la admiterea a careva încălcări esențiale, ce ar determina neadmiterea lor.

Cu referire la elementele infracțiunii de trafic de ființe umane, prevăzută de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, instanța de apel a stabilit că, inculpata Gencoglu Viorica a atentat la obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, care este format din relațiile sociale cu privire la viața persoanei. Potrivit doctrinei juridice, infracțiunea prevăzută de art.165 din Codul penal are un

caracter complex. Astfel, obiectul juridic special al acestei infracțiuni, este și el unul complex, format din obiectul juridic principal, care îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea fizică a persoanei și obiectul juridic secundar, care îl formează relațiile sociale cu privire la inviolabilitatea și libertatea sexuală.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.165 Cod penal se exprimă în fapta prejudiciabilă care cuprinde următoarele două acțiuni: 1) acțiunea principală și 2) acțiunea sau inacțiunea adiacentă.

Instanța de apel a reținut că, latura obiectivă se materializează prin declarațiile părții vătămate, coroborate cu declarațiile inculpatei, care în esență a recunoscut implicarea sa la săvârșirea infracțiunii incriminate, însă apărându-se prin aceia precum că, ar fi fost ea însăși victima traficului de ființe umane.

Totodată, instanța de apel a stabilit că, implicarea inculpatei la comiterea infracțiunii incriminate se probează prin însăși declarațiile depuse de către aceasta. Astfel, reieșind din declarațiile inculpatei, date prin prisma art.364¹ Cod de procedură penală, reiese că: „[...] Soțul ei purta discuțiile cu clienții și el trimitea fetele la lucru. Soțul ei nu cunoștea limba română, de aceea ea (Gencoglu Viorica) era intermediarul dintre fete și Sedat. Ea (Gencoglu Viorica) recunoaște că, atunci când „Efe” nu cunoștea clienții, o trimitea pe ea (Gencoglu Viorica) să o ducă pe Mihaela la clienți; ea o ducea pe aceasta pentru a presta servicii sexuale [...] La fel, ea (Gencoglu Viorica) ducea fetele la clienți; de obicei clienții erau vizitatorii de la hotel. Pe loc, când ajungea, ea (Gencoglu Viorica) discuta cu clienții, iar banii de la clienți erau transmiși ei. Banii primiți îi transmitea lui Sedat, fiindcă el mereu o aștepta la ușă și îi lua banii [...]”.

La fel, inculpata a declarat că: „[...] Mihaela a locuit cu ei într-un apartament timp de 4-5 luni. Apartamentul unde a trăit ea și Mihaela, era închiriat de „Sedat”. Când clienții doreau servicii sexuale, ea suna la „Sedat” prin aplicația „whatsapp”.

Instanța de apel a reținut că, din declarațiile părții vătămate se demonstrează adăpostirea, transportarea părții vătămate la clienți pentru prestarea serviciilor sexuale și recepționarea sumelor transmise de clienți acesteia. Mai mult, chiar inculpata a recunoscut aceste aspecte.

Latura subiectivă a acestei infracțiuni se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă. În cazul infracțiunii săvârșite de inculpată, instanța de apel a stabilit scopul special care îl reprezintă scopul de exploatarea sexuală comercială.

Cu referire la agravanta „săvârșit de mai multe persoane”, instanța de apel a menționat că probele cercetate în cadrul ședințelor de judecată au demonstrat că la comiterea infracțiunii respective au participat mai multe persoane.

Totodată, cu referire la argumentele invocate în cererea de apel, precum că inculpata a fost forțată de către concubinul ei să comită aceste fapte, instanța de apel a reținut că, declarațiile inculpatei Gencoglu Viorica nu sunt susținute prin nici o probă, iar aspectele invocate de către aceasta nu sunt credibile. Astfel, faptul că inculpata

spune că a încercat să fugă de la concubinul ei nu s-a datorat circumstanței că aceasta nu era de acord cu prestarea serviciilor sexuale sau cu tratamentul aplicat părții vătămate, dar geloziei ei. Or, așa cum a declarat partea vătămată, dar și înșăși inculpata, concubinul ei a fost prins cu o altă persoană întreținând relații sexuale și ea a decis să fugă din gelozie, luându-i banii.

Suplimentar, instanța de apel a relevat că, nu se explică situația în care o persoană care pretinde că este victima traficului de ființe umane, poate să se căsătorească ulterior cu traficantul care vine la ea în Republica Moldova. Din contra, victima traficului de ființe umane nu se căsătorește cu o asemenea persoană și pleacă înapoi în țara unde a fost traficată împreună cu copii minori. Or, aceasta, fiind în Republica Moldova, urma să anunțe poliția despre preținsele amenințări, dar nicidecum să se căsătorească cu el și să plece înapoi în Turcia.

Sub acest aspect, posibil că existau unele situații conflictuale între inculpată și soțul ei (la acea vreme concubin), însă acestea țineau strict de probleme familiale și nicidecum nu dovedesc că, inculpata ar fi fost victima traficului de ființe umane.

Acestea fiind stabilite, instanța de apel a menționat că, argumentul părții apărării precum că inculpata este victima infracțiunii de trafic de ființe umane, nu coroborează cu probele administrate și cercetate, deoarece inculpata, fiind soția lui Sedat Gencoglu, făcea parte din schema infracțională și nu s-a demonstrat sub nici o formă că a devenit victima infracțiunii.

De asemenea, instanța de apel a notat că, pentru calificarea infracțiunii, nu are importanță cine nemijlocit a aplicat violența asupra părții vătămate, atâta timp cât coparticipantul a consimțit și a cuprins intenția sa criminală. Or, inculpata a consimțit comiterea infracțiunii de trafic de ființe umane, a participat activ, iar faptul că banii rezultați din prestarea serviciilor sexuale îi transmitea nemijlocit concubinului nu o face mai puțin vinovată, aceasta beneficiind de pe urma traficului de ființe umane ca urmare a traiului comun cu ”Efe”, care presupune venituri și cheltuieli comune.

Totodată, instanța de apel a respins și raționamentul părții apărării precum că, victima nu s-a simțit traficată de către inculpata Gencoglu Viorica, or, acesta nu are importanță la calificarea infracțiunii de trafic de ființe umane.

Cu referire la argumentele invocate de partea apărării în cererea de apel privind declararea nulității ordonanței de punere sub învinuire și referinței la rechizitoriu, deoarece ordonanța de punere sub învinuire nu este întocmită conform prevederilor legale, ei semnându-se pe o foaie separată față de ordonanță, instanța de apel a remarcat că aceste obiecții nu sunt întemeiate, dezacordul cu conținutul lor neputând duce la nulitatea actului procedural.

În acest sens, instanța a menționat că Ordonanța de punere sub învinuire din 3 iulie 2019 i-a fost adusă la cunoștință inculpatei 6 septembrie 2019, fapt semnat de către aceasta și apărătorul ei. Astfel, orice obiecție urma a fi indicată atunci, așa cum se menționează în art.251 alin.(4) Cod de procedură penală. Obiecțiile indicate mai

târziu, așa cum indică norma imperativă, nu pot genera nulitatea actului procedural.

Totodată, instanța de apel a reținut că, partea apărării nu a obiectat atunci că nu i s-a oferit o copie de pe ordonanța de punere sub învinuire. Prin urmare, instanța de apel a pornit de la prezumția legală că o copie i-a fost înmănată. De aceea, obiecția ulterioară că ordonanța de punere sub învinuire ar fi fost înlocuită nu își are rostul, nefiind probată în nici un fel. Or, apărătorul nu a prezentat copia ordonanței de punere sub învinuire pentru a o putea compara cu ordonanța anexată la dosar.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță și-a motivat decizia cu privire la încadrarea acțiunilor inculpatei, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual.

4.2. Cu referire la individualizarea pedepsei, instanța de apel a reținut că sancțiunea art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal (la momentul săvârșirii infracțiunii) prevedea pedeapsa cu închisoare de la 7 la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Respectiv, instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei pedepsei inculpatei Gencoglu Viorica a ținut cont de prevederile art.6, 7, 16, 61, 70, 75-78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor deosebit de grave prin prisma prevederilor art.16 Cod penal, de personalitatea inculpatei care anterior nu a fost judecată, lipsa circumstanțele agravante și atenuante, nu se află la evidența medicul psiholog sau narcolog, are la întreținere 2 copii minori.

Temeiuri pentru liberarea inculpatei de răspundere penală conform prevederilor art.53 Cod penal nu au fost stabilite.

Efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatei, urmărind în acest sens comportamentul ei în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța de apel a considerat că, în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile a faptelor și personalitatea inculpatei - persoana vinovată poate fi corectată și reeducată prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea, lipsind o alternativă mai puțin severă a sancțiunilor prevăzute de normele penale imputate.

În final, instanța de apel a considerat că, anume această pedeapsă în formă de închisoare, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpată, iar pedeapsă stabilită inculpatei este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpată, cât și personalitatea inculpatei.

5. Avocatul Muntean Sergiu în numele inculpatei, în temeiul pct.6), 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care

Gencoglu Viorica să fie achitată, iar în caz că instanța de apel va considera imposibilă achitarea - recalificarea faptei conform art.220 Cod penal.

În motivarea cerințelor, avocatul a invocat argumente similare celor din apel.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care și-a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel, motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art.422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că, recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că, motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, în sensul că „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, întemeindu-și corect soluția, prin care inculpata Gencoglu Viorica a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, în baza probelor verificate și apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală, conform cerințelor art.414 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de

apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și în partea contestată de avocat în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Cât ține de argumentele referitor la faptul că, inculpata urmează a fi absolvită de răspundere penală, Colegiul penal punctează că, acestea reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată. Atât în sentința primei instanțe (f.d.46-60 vol. III), cât și în decizia instanței de apel (f.d.115-139, vol. III), au fost combătute aceste argumente-motivări, ce sunt în coroborare cu circumstanțele constatate în prezenta cauza penală în baza cumulului de probe cercetate de prima instanță și instanța de apel, care se acceptă de instanța de recurs și nu contravin practicii CtEDO.

Mai mult, instanța de recurs, apreciază critic argumentul recurentului precum că, concluziile instanței de apel nu sunt bazate pe probe. Acesta este un argument invocat în mod declarativ, or, reținând circumstanțele de fapt ale cauzei instanța de apel și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Referitor la alegația recurentului precum că, la caz, acțiunile inculpatei Gencoglu Viorica se încadrează absolut în prevederile art.165 alin.(4) Cod penal, Colegiul penal reține că aceste argumente au constituit obiect de dispută în instanța de apel, asupra cărora s-au formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsuri în decizie, argumentări pe care Colegiul penal le consideră corecte și le însușește

Ce ține de temeiul invocat de recurent prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că, este invocat de recurent declarativ, în conținutul recursului nefiind specificate argumente în susținerea temeiului invocat.

Subsecvent, analizând textul deciziei atacate în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate și prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Muntean Sergiu în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2021, în cauza penală în privința inculpatei *Gencoglu Viorica xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 08 iulie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie